

מסורת הש"ס

(א) עי' ספרי פסוק עה, (ב) פסחים פט. עי' ירושל' ספחים פ"ה ה"ז, (ג) [פסחים קכ"ג], (ד) ת"כ וירקא נדבא פ"ח ה"ה, (ה) לקמן נ: פסחים סד: עיין ספרי קרח קרח, ראה עה, (ו) ע' לקמן סב:, (ז) פסחים סט:, (ח) פ"י ה"ה, (ט) סוף פ"י, (י) ו"נע ע"ז מו' ספסדרין ד, ד"ה כל, (יא) וירקא ד, ל, ט קרח קרח.

הגהות הב"ח

(א) גמ' אלא לרבי יוסי הגלילי דמוקי: (ב) רש"י ד"ה סבר וכי מאת דמס:

שינויי נוסחאות

[א] ימצה מזה ת"ל בדר' לפי כו' (כתביו ודפוסו). ויתבות שאין תחילת בדר' נשמענז מללגן: **[ב]** קמיון: (ג) ל"ל שיצא: וכן כרש"י (ש"ס: ג) בכתביו ואכתיו: **[ד]** שטעונין (ש"ס: ה) ל"ל לכל (ש"סכ"ח: ו) והספק הקדורה ל"ל אחר ניתב הדמים: (ז) ל"ל ואם בירך על הדיבוב כו' והל"ה פס שלמינו (ש"סכ"ח: ז) ל"ל שנתנו לשון (ש"ס: ח) דמס תדורק (ש"ס: ט) ל"ל ליה (ש"ס: י) ל"ל בדיקן (ש"ס: יא) ל"ל ואשר (ש"ס: יב) ל"ל הידני (ג"ליו). ל"ל הידני דקאי גמי רביב' (ש"ס: יג) ונכרי"ס דקאמי נמקוס דקאי: (יג) ל"ל דבבור' דקאי: (יד) אמיני בבורות דקאי קאי ל"ל' (ש"ס: יד) מיבות ונראה ל' תוספת נמוקן (ב"ר) ונש"מ ממוקן מינת תוספת כללנ', ומימיותו נראה ל' עד סד' נמוק תכלא לנבנ': (טז) ידענו מנילא מילא כו' ל"ל' (ש"ס: יז) ל"ל כשר (ש"ס: יח) עקיבא ברה דמיין ל"ל' (ש"ס: יט) ל"ל נמוק פסח דמאן ליה הפסח פטור של זבח לית ליה דפסח בשפיכה ומאן דאית ליה פסח בשפיכה לית ליה פסח בשפיכה ונראה ליה פסח בוריקא שנתנב בשפיכה יצא, ויש חומה בור' (ש"ס: כ) ס"ל וניתנים בוריקא שנתנב בשפיכה יצא, ועוד דורוק לפי' ה' דפי' דהנה דברייאא דלעיל ס"ל כ"רע' (ש"ס: כא) ס"ל דמסוגיא דשטענין דקאמר סבר לה כרבי עקיבא משמע דס"ל דפסח בשפיכה, והלא מאן דאמר וכו'. והסלא ליתא (ש"ס: כב) א"ת כנ: כב] יט וסוקס וסבר לה כ"רע' משמע דלגמרי ס"ל כוותיה (ש"ס: כג) כ"רע' וכו'. וכענין ל"ל'ק ודחא קושיו היל: ונדי' הני יוצרי מצי האי דפריך אי ארי דאמר כו', ויש סלא ב' קושיות, עי' ט"ק פולור הקי' קשית, וכש"מ ממוקן דר"ס' ועוד במאי ס"ל כ"רע' בין דתרייתו בוריקא פסח ודחא כ"ש דשנינים פוטרים זה את זה: (כד) ס"ל ניתב אם לא נאמר (ונתומ' כו' דרדוק ורדוק) דאית למעטי' חטאת דבאבע. לכך נראה דדאי מאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר כניתינן בוריקא שנתנב בשפיכה יצא, ופסח בשפיכה לא אית מודס ובדח' מופיק ליה אלא מקודש הם מופיק ליה כדדרוש בספרי ר' יאשיה אומר קודש הם וכו'. ס"ל אם לא נאמר דאית למעטי' חטאת דבאבע. ונראה דר' שמשעאל דפסחיו וכו' עד ובח' דהנ"ס' ואוביא מאן דדרוש מקודש הם דארמינן בספרי ר' יאשיה כו' עד כל תורה בוריה, רבי יצחק אמר עד בוריא דקדושי עד כל הנ"ס' וכו' פריך הבא האי מביעי ליה ליה (ש"ס: י) ומוקף כסוגריים ליתא לדפוי' וסוף עניי' נסתת' כו' (כח) דפרי' את המעשר ואת הפסח שיעטו הקטר וכו'. וכו' ונקוט, ולפנינו מוקן עניי' ט"ק וכו'.

בספרי, דלח פסח מנילא ליה'א קרנא ועי' מלפס איתן: (בז) שפיכה קאמר דומיא דרבי יצחק כל"ל (ש"ס: ב) בז' בבור דהוי בוריקא כל"ל (ש"ס: ב) [בת' התקוף תכלא מרונעיס הוא גי' רש"י, וגי' ש"מ קדושי א"ג בבור גמי בשפיכה, ובוריקא האמורה בבורו למעוטי שלא ידא בחטאת דבאבע ודכי בני איתא בתוספתא דרוביה (פ"ו) דבבור גמי בשפיכה. ואין נראה או הופיורו ורדוקך בדיל הוא לומר דפסח בשפיכה מודישא שלא הביאו התלמוד, ונראה דרבי ישמעאל כו' והסלא נמוקן: (בב) הבא ור"י האי קרא מופיק ליה להכי ומופיק ליה להכי הוה מצי למיבאר כו' כל"ל (פ"ג, וכו' במוס' סוף פסחים):

מנין. שכל הו' הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דס ליסוד אס נשאר מן הדס ככלי לאחר שזרק שמי מתנוטויו שנריך לשופכו ליסוד ואע"פ שלא נאמר שפיכת שירייס אלא בחטאת: והנשאר דדס וגו'. בחטאת העוף כתיב והנשאר ימצה הוה ליה למכתב: ומה

תלמוד לומר דדס כו' אלא על הניטין מתן ארבע. היינו חטאת שטעונה ארבע מתנות על ארבע קרנות ובחטאת כתיבי שיריס לשפיכה: **לימד על כל הדמים**. שנשאר בהן כלום לאחר שזרק וזיקתן שישפך הנשאר ליסוד: **מנין לניטין בוריקא**. כל הדמים שכתב בהן וזיקא כגון עולה ושלמים ואשס דכתיב בהו וזרקו וזכור דכתיב גיה ואת דמס מזוריק (במדנר יח) וכל וזיקא מרחוק משמע שזרק מן הכלי למזבח למרחוק **א**: **שפיכה**. עומד אלא היסוד ושופך: **ודס זבחך ישפך**. כל זבחים שנמשע: **בירך ברכת הפסח פטור אם של זבח**. **א** חגיגת ארבעה עשר שצאה עס הפסח כשהחצורה מרובה ושנינו בתוספתא דפסחים **א** על הפסח הוא אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וזונו לאכול הפסח ועל הזבח הוא אומר אשר קדשנו במצותיו וזונו לאכול את הזבח ואס בירך על הפסח פטור את הזבח: **א** על הזבח לא פטור אם הפסח. וקס"ד ובפסחים גמי הכי מפרש דקסנר רבי ישמעאל וזיקא בכלל שפיכה כדאמר לעיל מנין לניטין בוריקא הניטין: **א** בשפיכה ילא הלכך מתן דס שלמים שכתב בה וזיקא בכלל מתן דס פסח שכתב בה שפיכה כדאמינא לקמן וכי בירך על הפסח פטור את הזבח שהזבח בכלל פסח אצל בירך על הזבח לא פטור את הפסח שלא מצינו לניטין בשפיכה ששערין בוריקא הלכך אין פסח בכלל שלמים: **ר' עקיבא אומר אין זו פטורה אם זו**. דלית ליה לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה ילא דאח דפסח בשפיכה מודס זבחך ישפך נפקא לן לקמן ותרתי לא דרש

מיניה ולקמן פריך לרבי ישמעאל היכי דרשת ליה להכי ולהכי ותנא דברייתא קמייאא סבר לה כרבי עקיבא צהא דאין וזיקא בכלל שפיכה אצל בפסח בשפיכה לא סצירא ליה כוותיה דהא לא מייתר ליה קרא דמיציעא ליה לכל הניטין במזבח החיצון שנתנב במתנה אחת כיפר והכי אמרינן בשמעתין: **סבר לה כרבי יוסי הגלילי**. דאמר פסח בוריקא ונפקא ליה **א** מואת דמס ה' דלא כתיב דמו דליקן אצבור לתוודי: **ור' ישמעאל האי קרא**. דודס זבחך ישפך: **מפיק ליה להכי ולהכי**. במתיה דריש ליה לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה דעל כרחק כ"רע לא אחיא דאס כן אמאי אין פסח פוטור את הזבח הואיל ושלמים בכלל פסח ואי גמי סצירא ליה לר' עקיבא פסח בוריקא כר' יוסי הגלילי כל שכן דשויס פוטרינן זה את זה, וקדריש להו **א** מו לפסח דבשפיכה: **פרי סנאי אלינא דר' ישמעאל**. דמאן דיליף ליה לפסח בשפיכה לית ליה פסח פטור את הזבח ולא פליג רבי ישמעאל אדר' עקיבא צהאי כיון **א** דפסח בשפיכה מהאי קרא יליף מו לית לן למילף מיניה ניתין בוריקא כשריס בשפיכה ומאן דאית ליה פלוגתא לית ליה פסח בשפיכה אלא בוריקא כשלמים ומיזה פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטרו לפסח אצל פסח פוטור את הזבח ובפסחים ירושלמי **א** האי טעמא אמר בה: **בשלמא רבי ישמעאל דמפיק מתן פסח מדס זבחך ישפך והאי לשון רבים דמס ומלגס כוליה בצבור מוקי לה ובשור **א**** וכשבז ועו הוא דנקט לשון רבים והאי **ב** גמי דקאי לשון רבים דבשרס יהיה לך דסמיק ליה אצבור שור ובכור כשבז ובכור עו: **א** אלא לרבי יוסי הגלילי. דאית ליה צבור **א** לשון יחד וקרא דנקט לשון רבים משום עשרל ופסח נקט לה ומעשר ופסח שפיטא לן שאינה מתנה לכהן אלא צעלים אכלי ליה: **מאי ובשרס**. קרא"ל חממה לאהרן: **ומשני אחד סס ואחד צעל מוס**. כלומר לעולם לשון רבים דנקט קרא קמא לאו אמייני **י** דבכורות קאי דכוון כלשון חד צבור מפיק להו ודמס וחלגס לרבות מעשר ופסח ולשון רבים דבשרס אצבור קאי ולא אשלשת מיני צבור דקרא דמימא דחלגס ודמס גמי עלייהו קאי

בית שמאי פרק רביעי זבחים

לז.

כן ולמטה מנה לן אס לא מודס זבחך ישפך אלמלא דצית הלל גמי דרשי ליה ומיזה יש לחדות ונראה לי (תוספת) **י** דשאר זבחים ידע **י** מ דלחא שנה בהן לעכב אצל חטאת לא נכשיר מטעמא דלא שנה אלא פשיטא ליה דגמר חטאת חיצון מחטאת פנימי לעכב אי לא אשכחן צעלמא דמצינן למיגמר מיניה דמתנה אחת כיפר א"כ על כרחיך לנ"ש צעי הכא מנין דנגמר מחטאת דצעי שמי מתנות אע"ג דחטאת חמירה גילוי מילתא היא ללמוד סמוס מן המפורש דאי לצית הלל מלאי צעי מנין הא לא שנה לעכב ומהאי טעמא לא מצי למיצעי יהא כשרה **י** דציענז צולא כלוס דכפרה צבדי לא אשכחן **י**. צרו"ק ע"כ:

מתן דם ליסוד ת"ל ודם זבחך ישפך. אע"ג דלא כתיב יסוד מצינו שריס שנשפכין ליסוד דכתיב בחטאת **י** ואת דמה ישפך אל יסוד המזבח: **תרי תנאי ואליבא דרבי ישמעאל**. דמאן דיליף ליה לפסח בשפיכה לית ליה פסח פוטור את הזבח ולא פליג ר' ישמעאל אדרבי עקיבא **י** דכיון דפסח בשפיכה מהאי קרא מו לית לן למילף מיניה ניתין בוריקא כשרין בשפיכה ומאן דאית ליה פלוגתא לית ליה פסח בשפיכה אלא בוריקא כשלמים ומיזה פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטור לפסח אצל פסח פוטור וזח ובפסחים ירושלמי **א** האי טעמא אמר בה כן פ' צקונג' **י** ויש מימיה מסוגיא דסוף ע"פ (פסחים קכ"ג) גבי בירך ברכת הפסח פטור את של זבח דקאמר עלה כשמימני לומר לרבי צהי ר' ישמעאל וזיקא בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל וזיקא ולדברי ר' עקיבא לא שפיכה בכלל וזיקא ולא וזיקא בכלל שפיכה אלמא ר' ישמעאל אית ליה תרמי דפסח בשפיכה וזיקא **ב** בכלל שפיכה ועוד קשה לפירוש בכלל שפיכה מסוגיא **א** דשמעתין דקאמר לעיל סנר לה כר' עקיבא ולא סנר לה כוותיה לגמרי דרבי עקיבא סצירא ליה דפסח בשפיכה ותנא דברייתא סנר בוריקא **ב** ועוד **ב** מאי האי דפריק סנר כ"רע דאמר פסח בשפיכה הלל מאן דאמר פסח בשפיכה היינו מדס זבחך ישפך דתניא ר' ישמעאל אומר כו' אס כן לא אייתר קרא למתנה אחת כיפר ע"כ ועוד קשה דאמר בפסחים פרק האשא (דף פח:) גבי חמשה שפיקה שנתעברו עורות פסחיים והא שלמים בוריקא ופסח בשפיכה ומשני מאי נפקא מינה והמניא מנין לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה שזלא אלמא אית ליה תרמי דפסח בשפיכה וניתין בוריקא שנתנב בשפיכה שזלא ועוד מדקתני צברייתא מנין לניטין בוריקא כו' מכלל דאיכא שפיכה ואי פסח בוריקא אס כן כולוה בוריקא גינהו **ב** [ועוד קשה הא אמרי' בספרי **ז** ר' יאשיה אומר קודש הם לנוה נאמר להציא את המעשר ואת הפסח שיעטנו שפיכה אחת שלא שמענו להם בכל המורה כולה] ורבי יצחק אומר אין לריך ששרי ככר נאמר ודס זבחך ישפך להציא את המעשר ואת הפסח שיעטנו שפיכה ומה תלמוד לומר קודש הם להציא את המעשר **ב** שיעטנו הקטר ונחשם שלא למיזי ככל המורה כולה משמע דרבי יאשיה שפיכה **ב** דרבי יצחק קאמר ואע"ג דדריש ליה מקרא דכתיב גבי צבור **ב** בוריקא דלמא מדלתו מריצויה ולא כתציניהו כהדיא קדריש וכי פריך **ב** והתם אלא חנן למה נאמר ומה שאר קדשים שלא הושוו במתן דמים היינו] דאלמא למעוטי חטאת דבאצנב ונראה דרבי ישמעאל (דפסחים) קסצר דפסח בשפיכה מקרא אחרינא ולא מדס זבחך וכי פריך הכא **ב** הא מביעי ליה לדתניא רבי ישמעאל אומר מתוך הזה מצי למימר דקסצר פסח בשפיכה מקרא אחרינא ולא מדס זבחך אלא משום דלאשכח דרייתא דרבי יוסי הגלילי נקטה ורצינו שמואל צבס רצינו שלמה פ' צעינן אחר האי דערצי פסחים (דף קכ"ג). כשמימני לומר לדברי רבי ישמעאל וזיקא בכלל שפיכה כלומר מתוך דברי רבי ישמעאל

אלא אצבור דחד מינא גמי שיך למימר ובשרס אחס וצעל מוס: **לימד**
מתן מועט שדמיס וסין דלא מפרש קרא אחס חיה יעשה ש"מ מתן מועט יעשה דפסחא מועט הפסח. והסתא ניהא אצביתא דלעיל אית חיה כ"רע דלאו וזיקא בכלל שפיכה ומיזה פסח בשפיכה מקודש סס. ומיזה כי קא משני כ"י הגלילי, יוסי' לממר כחאו דרשא דספרי ומפיק פסח בשפיכה מקרא דקודש סס. והכי פריך ור"י האי קרא מוקי לה לסי כו' פ' לפסח בשפיכה דמוקי להאי ודס זבחך ישפך לבכור ומעשר ופסח, (דלעיל) ומוקי לודס זבחך ישפך לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה ילא. ומשני מאי תנאי אלינא דר' ישמעאל, דתנא בתרא דיליף פסח בשפיכה מודס זבחך לית ליה וזיקא בכלל שפיכה ולי לית גמי פסח פטור הובא, ור"י לא פליג כלל [נל] ר"י, והאי תנא דלעיל דאית ליה הפסח פטור (את של זבח) אית ליה דפסח בשפיכה מקודש סס, וזיקא בכלל שפיכה מודס זבחך, הילכך של פסח פטור (את הובא). כן נראה לרבי"א. והוכח הוא לומר דפסח בשפיכה מקודש אחר ומדרשא פסח בשפיכה מקרא אחרינא לית ליה כ"רע דאמר אין וזבחך אין וזבחך בכלל שפיכה, הילכך למודע לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה שפיכה אלא מדרשא (משפחה) [בשפחים] לאו מודס זבחך מפיק ליה אלא מקודש סס מדקריש ליה בספרי אך צבור שור, מנין למעשר ופסח שיעטנו שפיכה מ"ל קודש הם דליימר להכי וזית לן לזאומי בשפיכה לפי שהאי

מתן מועט שדמיס וסין דלא מפרש קרא אחס חיה יעשה ש"מ מתן מועט יעשה דפסחא מועט הפסח. והסתא ניהא אצביתא דלעיל אית חיה כ"רע דלאו וזיקא בכלל שפיכה ומיזה פסח בשפיכה מקודש סס. ומיזה כי קא משני כ"י הגלילי, יוסי' לממר כחאו דרשא דספרי ומפיק פסח בשפיכה מקרא דקודש סס. והכי פריך ור"י האי קרא מוקי לה לסי כו' פ' לפסח בשפיכה דמוקי להאי ודס זבחך ישפך לבכור ומעשר ופסח, (דלעיל) ומוקי לודס זבחך ישפך לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה ילא. ומשני מאי תנאי אלינא דר' ישמעאל, דתנא בתרא דיליף פסח בשפיכה מודס זבחך לית ליה וזיקא בכלל שפיכה ולי לית גמי פסח פטור הובא, ור"י לא פליג כלל [נל] ר"י, והאי תנא דלעיל דאית ליה הפסח פטור (את של זבח) אית ליה דפסח בשפיכה מקודש סס, וזיקא בכלל שפיכה מודס זבחך, הילכך של פסח פטור (את הובא). כן נראה לרבי"א. והוכח הוא לומר דפסח בשפיכה מקודש אחר ומדרשא פסח בשפיכה מקרא אחרינא לית ליה כ"רע דאמר אין וזבחך אין וזבחך בכלל שפיכה, הילכך למודע לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה שפיכה אלא מדרשא (משפחה) [בשפחים] לאו מודס זבחך מפיק ליה אלא מקודש סס מדקריש ליה בספרי אך צבור שור, מנין למעשר ופסח שיעטנו שפיכה מ"ל קודש הם דליימר להכי וזית לן לזאומי בשפיכה לפי שהאי

עין משפט ונר מצוה

ה א מיי פ"ב מה' פסה"מ הלכה ב:

ב מיי פ"ח מהלכות מתן זמלה הלכה ז:

ו ג מיי פ"ה מה' מעה"ק הלכה ח:

ז ד מיי שס הלכה יז:

תורה אור השלם

- ↑ והזה מודס החטאת על קיר המזבח, והנשאר בדם יוצאה אל יסוד המזבח חטאת הוא: וירקא ה, ט
- ↑ אך בבור שור או בבור בשב או בבור עז לא תפדה קדש הם את דָּמוֹ וזורק על המזבח ואת חֲלָבֵהּ תִּקְטִיר אֲשֶׁה לַיהוָה לַיִּחַת במדבר יח, יז
- ↑ וּבִשְׂרָף יִהְיֶה לָךְ בְּתוּחָה הַתּוֹבָה וּבִשְׂרָף תִּקְרֶינָן לָךְ בַּמִּדְבָּר יח, יח

מוסף רש"י

מנין לניטין בוריקא וכו'. פסח בשפיכה בנתן מן המוקד לקי המזבח כנגד היסוד, דנפקא לן מתן דס דפסח מודס זבחך ישפך, ובשלמא כתיבא וזיקא שזרק למרחוק מן המוקד למזבח, ואין מתן אצנב אלא מחטאת דכתיב בה כאלצענ, אבל ככל שאר קרבנות חזקין כתיב, וזרק כנגד הקק עד שהסס ניתן לקרי מערבי וקרי דרומי (פסחים פס. א): שירי דס בוריקא מרחוק דלא איכפת ליה אס טעליס שירייס על היסוד או לא, שירי דס הפסח בשפיכה בנתח כרי שיעטו על היסוד: לא שפיכה בביכל וירקא. ולומר שאס עתון פסח בוריקא ושלמים בשפיכה לא עש כלום, וכיון דאין דומין זה לזה בנתון דאין אים ברכת האלחז פוטרת האלחז ברכת הפסח. על איתלת פסחים: של זבח. מנינא י"ד ומצרכן על איתלת שלמים (שם קכ"א). א"ע דנריס וגדוית שהקריב ערב הפסח וזאולן גלילי הפסח (רשב"ם שם) דמור לא נאמר אלא דמס. אלמא אחריוני גמי מושמתיני: לימוד על בבור מעשר ופסח. שלא מצינו להס מתן דמים מורה אלא כלאן, ומכא מרוק אל כתיב שיעטנו (שם סד):

שיטת מקובצת

מתן דם ליסוד. עיין מוס' לקמן דף לא ע"כ דר"ה מן יסוד למזבח של עולין: שנתנן בשפיכה שיצא ת"ל בו' ישפך. עי' [מוסף] מטהרין דף ד ע"א דר"ה [נל]: ורבי ישמעאל האי קרא בו' פ' הי' הקטורס ר"י דריש מיניה לניטין בוריקא שנתנב בשפיכה שנתנב צברייתא דלעיל דע"כ כר"י אחיא דל"כיתא לתמן דתמידי דע"כ כ"רע סי' ולא נהיילא משום דלא אחיא כ"רע ניהא דאלתא כ"רע דלא אחיא לא כמר ולא כמר אלא מנה אחרינא הוא לכך נראה דהכי פריך כיון דדריש פסח בשפיכה מדס זבחך ישפך ושמעתין לר"י דאמר בירך על של פסח פטור של זבח וא"כ סבר דמיתין בוריקא שנתנב בשפיכה ילא דלא לא שפיכה אחת שלא שמענו להם בכל המורה כולה] ורבי יצחק אומר אין לריך ששרי ככר נאמר ודס זבחך ישפך להציא את המעשר ואת הפסח שיעטנו שפיכה ומה תלמוד לומר קודש הם להציא את המעשר **ב** שיעטנו הקטר ונחשם שלא למיזי ככל המורה כולה משמע דרבי יאשיה שפיכה **ב** דרבי יצחק קאמר ואע"ג דדריש ליה מקרא דכתיב גבי צבור **ב** בוריקא דלמא מדלתו מריצויה ולא כתציניהו כהדיא קדריש וכי פריך **ב** והתם אלא חנן למה נאמר ומה שאר קדשים שלא הושוו במתן דמים היינו] דאלמא למעוטי חטאת דבאצנב ונראה דרבי ישמעאל (דפסחים) קסצר דפסח בשפיכה מקרא אחרינא ולא מדס זבחך וכי פריך הכא **ב** הא מביעי ליה לדתניא רבי ישמעאל אומר מתוך הזה מצי למימר דקסצר פסח בשפיכה מקרא אחרינא ולא מדס זבחך אלא משום דלאשכח דרייתא דרבי יוסי הגלילי נקטה ורצינו שמואל צבס רצינו שלמה פ' צעינן אחר האי דערצי פסחים (דף קכ"ג). כשמימני לומר לדברי רבי ישמעאל וזיקא בכלל שפיכה כלומר מתוך דברי רבי ישמעאל

^[1]
^[2]
^[3]
^[4]
^[5]
^[6]
^[7]
^[8]
^[9]